

ПАМ'ЯТКА

щодо вимог фінансового контролю та відповідальності за його порушення

Корупція – це використання **службових повноважень** або пов'язаних з ними можливостей (вчинення будь-яких дій або умисна бездіяльність) задля **отримання неправомірної вигоди** (тобто грошей, майна, пільг, послуг, переваг і т.д.) для себе або своїх близьких, рідних, знайомих і навпаки, **надання (прийняття) обіцянки (пропозиції) чи прийняття (надання) неправомірної вигоди** задля протиправного використання службових повноважень чи пов'язаних з ними у державному, так і в приватному секторі.

Згідно з класифікацією корупційних деліктів, запроваджених Законом України «Про запобігання корупції» (далі – Закон), порушення вимог фінансового контролю належить до правопорушення, пов'язаного з корупцією – діяння, що не містить ознак корупції, але порушує встановлені Законом вимоги, заборони та обмеження, вчинені особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього закону, за яке встановлено кримінальну, адміністративну, цивільно-правову та/або дисциплінарну відповідальність.

Нормами Закону у розділі VII «Фінансовий контроль» визначено, що для суб'єктів декларування (згідно ст. 1 Закону) передбачено наступні вимоги фінансового контролю:

1) обов'язок суб'єкта декларування подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Національного агентства з питань запобігання корупції декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі – Декларація) у визначених Законом випадках;

2) обов'язок суб'єкта декларування повідомляти про факти відкриття ним особисто або членом його сім'ї валютного рахунка в установі банку-нерезидента;

3) обов'язок суб'єкта декларування повідомляти про факти суттєвої зміни у його особистому майновому стані.

Відповідальність за порушення вимог фінансового контролю:

– умисне внесення суб'єктом декларування завідомо недостовірних відомостей до Декларації, якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму від 500 до 2000 прожиткових мінімумів для працездатних осіб (ч. 1 ст. 366-2 КК України). Карається штрафом від трьох тисяч до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста п'ятдесяти до двохсот сорока годин або обмеженням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

– умисне внесення суб'єктом декларування завідомо недостовірних відомостей до Декларації, якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму понад 2000 прожиткових мінімумів для працездатних осіб (ч. 2 ст. 366-2 КК України). Карається штрафом від чотирьох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста п'ятдесяти до двохсот сорока годин, або обмеженням волі на строк до

двох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

– умисне неподання суб'єктом декларування Декларації (ст. 366-3 КК України). Карається штрафом від двох тисяч п'ятисот до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від ста п'ятдесяти до двохсот сорока годин або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі строком на один рік, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Адміністративним правопорушенням щодо порушення суб'єктами декларування вимог фінансового контролю вважається:

– несвоєчасне подання без поважних причин Декларації (ч. 1 ст. 172-6 КУпАП). Карається накладенням штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

– неповідомлення або несвоєчасне повідомлення про відкриття валютного рахунка в установі банку-нерезидента або про суттєві зміни у майновому стані (ч. 2 ст. 172-6 КУпАП). Карається накладенням штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

– дії передбачені ч. 1 або ч. 2 ст. 172-6 КУпАП вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення (ч. 3 ст. 172-6 КУпАП). Караються накладенням штрафу від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією доходу чи винагороди та з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік;

– подання завідомо недостовірних відомостей у Декларації (ч. 4 ст. 172-6 КУпАП). Карається накладенням штрафу від однієї тисячі до двох тисяч п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Відповідальність за статтею ст. 172-6 КУпАП за подання завідомо недостовірних відомостей у Декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, стосовно майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, настає у випадку, **якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму від 100 до 500 прожиткових мінімумів для працездатних осіб.**

Дисциплінарна відповідальність

Особа, яка вчинила корупційне правопорушення або правопорушення, пов'язане з корупцією, однак судом не застосовано до неї покарання або не накладено на неї стягнення у виді позбавлення права обіймати певні посади, підлягає притягненню до дисциплінарної відповідальності у встановленому законом порядку.

Дисциплінарна відповідальність може бути застосована у разі подання завідомо недостовірних відомостей у Декларації стосовно майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість менше 100 прожиткових мінімумів доходів громадян для працездатних осіб.

Відомості про осіб, яких притягнуто до відповідальності за вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, підлягають внесенню до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення (Реєстру корупціонерів).